

ממעין השיריזה

במשנת רבוה"ק לבית איז'בצא ראדזין

פרשת
מקץ

עלון
מס' 21

ספה"ק בית יעקב פרשת מקץ אות מ"א

ד"ת שנאמרו בשיעור בתורת איזביצא
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ה' ולשמוח לבטוח בהשי"ת שמעולם ועד עולם לא נכבה אור ישראל לגמרי ח"ו, וכמו שראו מפורש שאחר שנתגלה יוסף הצדיק נודע להם שלא נסתרו כלל ורק מעינא אתכסו. וכן היה כענין הזה בנס חנוכה, שהיונים נכנסו להיכל וטמאו כל השמנים, והכניסו עצבות בלב ישראל שנדמה להם שאבד דברם ובטל סיכויים, עד שלא היה בהם כח תפלה להתפלל עוד, וזהו עיקר אבי אבות הטומאה כי אם יסתר האור אזי יכונה בשם טומאה, ואם יאבד תקוה מהאדם ויכנס בו עצבות שאין תקוה לו זהו נקרא אבי אבות הטומאה טומאת מת כמו שנאבד תקוה מהמת כדכתיב במתי יחזקאל (יחזקאל לז) העצמות האלה וגו' הנה אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו. ואח"ז מצאו פך אחד של שמן שהי' חתום בחותמו של כהן גדול שלא נגעו בו היונים ומזה ראי' שלא אבד סברם ותקותם מקוות לתשועת השי"ת ולא היה אף רגע שאבדו סברם מלהושע ע"י תפלה, אכן שהאור היה בהסתר ולא היה נראה מפורש לעין, אבל בהסתר היה זורח האור בתמידות בלי שום הפסק. וע"ז מורה חותם כמו שנשאר בהחותם צורת אדם אף אחר שנעלם החותם, וכענין דאיתא בתקוני הזהר הק' (תיקון כב ד) שמכל הספירות כשיסתלק מהם אור ה' ישתארו כגופא בלא נשמתא ושם (תיקון כד ד) כד אסתלק מצדיק אשתאר הנהר יחרב ויבש. אבל בשכינתא שהוא מדת מלכות עליה נאמר שימני כחותם על לבך דוגמא דחותם דאע"ג דאנת תסתלק מני בגלותא דיוקנא דילך אשתאר עמי ולא אתעדי מני לעלם.

הענין שלא הודיע יוסף לאביו ממצרים שיעודו חי והמתין עד שבאו אחיו למצרים. ולהבין ג"כ למה צוה להביא גם את בנימין למצרים שבזה נתגדל ההסתר עוד יותר. שמתחלה כששמו את יוסף בבור זה היה עיקר ההסתר שנתן השי"ת צמצום בעולם עד ששמו את יוסף הצדיק לבור, וזה מורה על גלות ישראל, שאחר שיוסף מוסתר אין חיבור להשי"ת עם זה העולם רק בדרך הסתר, אכן מאחר שהיה עוד בנימין שהשלים מקום יוסף הצדיק כדאיתא בזה"ק (ויצא קנג:) יוסף צדיק עלאה בנימין צדיק תתאה אזי לא הי' הגלות גדול כ"כ. אמנם יוסף הצדיק היה נוח לו שיסבלו ישראל גלות כי בגלות נתבררו ונתבחנו ונצרכו ישראל צירוף אחר צירוף בכדי שלעתיד יהיו נקיים וטהורים לזה צוה להביא גם את בנימין ורצה לעכבו, ואז היה גלות מר שלא טעמו ישראל עוד גלות כזה, מפני שאז נסתר מעיניהם כל היחוס, מאחר שנסתר צדיק עלאה וצדיק תתאה ואז נדמה להם שח"ו אבד סברם.

לכן אחר שנתודע יוסף אל אחיו נאמר ותחי רוח יעקב שמקודם זה לא ראה ולא הרגיש בעצמו חיים. ואף שלא היה אז ד"ת, אכן שנתגלה אור ושמחה לרוח יעאע"ה, וזהו בחינת יהודה, כי תחלת התקרבות ישראל להשי"ת הוא ברזא דיוסף הצדיק לצמצם עצמו ולשמור ולגדור שלא להתפשט עד שיבואו אל השלימות. אבל כשיבואו אל השלימות אזי הם ברזא דיהודה שמח וטוב לב שהוא עיקר המכוון מהשי"ת להתחזק במעוז

שיחת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

סיבת יוסף הצדיק בהורדת בנימין למצרים כדי להחשיך את עין השבטים ולהביאם להסתר הגלות כדי לצרפם ולבררם * בעת הישועה נתודע אל יעקב אבינו והשבטים שמעולם לא היו בצרה ובהסתר פני ה', וזהו רזא דשבט יהודה ורוד המלך ע"ה.

עם זה העולם רק בדרך הסתר: נתבאר (במאמר של פרשת וישב) כי יוסף הצדיק הוא הגדול והראש אשר על ידו יש אחיזה לכל אחיו שבטי-קה אל השורש, כי יוסף מאיר בבהירות אורו ובתוקף התגלות כבוד שמים הנראה עליו, כמ"ש בית יוסף להבה, ובעת גדלו ותוקפו אז כל ישראל הם בבהירות ובמדריגתם העליונה, ואין למשטינים

הענין שלא הודיע יוסף לאביו ממצרים שיעודו חי והמתין עד שבאו אחיו למצרים. ולהבין ג"כ למה צוה להביא גם את בנימין למצרים שבזה נתגדל ההסתר עוד יותר. שמתחלה כששמו את יוסף בבור זה היה עיקר ההסתר שנתן השי"ת צמצום בעולם עד ששמו את יוסף הצדיק לבור, וזה מורה על גלות ישראל, שאחר שיוסף מוסתר אין חיבור להשי"ת

כוחות הנמוכים עצמן מהרע אל הטוב, וזה א"א אלא בעת נסיון והסתרת האור ובהתאמצות בירורי האדם בכח משלו לאהפכא חשוכא לנהורא ולגלות הכרת ה' בהכרה עצמית, וכך נתברר ומזדכך מדליה ובעצם).

ומש"כ עוד בכאן שחושך הגלות הוא שנסתר מהם יחוסם אל שורשם האבות הק', נתבאר במקומות רבים בבית יעקב, שכל ההסתרות והמבוכות והספיקות שיש לבר ישראל, הוא באשר שנסתר ממנו אז קדושתו ואחיזתו בשורשו, ונכנס לספיקות האם שייך אל הקדושה או לא, והסתרות אלו מחייבים ומעוררים לעבודה ולהתבררות, אבל בעת שקדושת היחוס מאיר אל האדם, אז מכיר את שייכותו והשתרשותו בקדושת ישראל בעצם, ואז אין מקום לעבודה ולמעשים, כי בהיר אז אצלו קדושתו העצמית, כי הבן הוא מעצם האב, ובבחירת ה' ובריתו עם האבות נכלל גם הוא בתוכם, ואז יש לו מבטח עוז בכל אשר יעבור עליו מה, וכל ההסתרות וחושך הגלויות הוא רק בעת הסתרת קדושת ישראל וירידתם למעמד הסתרת והעלמת קדושתם ותוקף מעוזם.

לכן אחר שנתודע יוסף אל אחיו נאמר ותחי רוח יעקב שמקודם זה לא ראה ולא הרגיש בעצמו חיים. ואף שלא היה אז ד"ת, אכן שנתגלה אור ושמחה לרוח יעאע"ה, וזהו בחינת יהודה, כי תחלת התקרבות ישראל להשי"ת הוא ברזא דיוסף הצדיק לצמצם עצמו ולשמור ולגדור שלא להתפשט עד שיבואו אל השלימות. אבל כשיבואו אל השלימות אזי הם ברזא דיהודה שמח וטוב לב שהוא עיקר המכוון מהשי"ת להתחזק במעוז ה' ולשמוח לבטוח בהשי"ת שמעולם ועד עולם לא נכבה אור ישראל לגמרי ח"ו, וכמו שראו מפורש שאחר שנתגלה יוסף הצדיק נודע להם שלא נסתרו כלל ורק מעינא אתכסו: באשר ששלימות הגאולה והתגלות אור ה' על עמו בית ישראל הוא כאשר יבקע המסכים ויגלה עמוקות מני חושך, שגם בעת ההסתרה והחושך לא היה שום פירוד וניתוק כלל ח"ו, כי הרי כל ההסתרות הם רק לפנים וכדי לברר ולצרף את ישראל, אבל קדושתם העצמי ובחירת הקב"ה בהם לא נשתנה מעולם, רק שהאור והקדושה אשר בהתגלות אשר זהו ברזא דיוסף כנ"ל זה נסתר מהם, אבל קדושתם אשר בעצמיותם מבחי' עומק תחת מה שמוטבע בהם אור ה' שלא מדעת ושלא בבחירה שלהם, זה לא אז מהם אף בכל מצב, כי בחירת ישראל אינה בהיקף ובכח לל לשנות מוסדי עולם סדרי השי"ת, כי אלוקי ישראל הוא רועה ישראל ומנהיגם לטובה ולאחרית תקוה והוא תקותם ומעוזם וצור מבטחם, והוא יגמור בעדם לטובה, כי הוא זה עסק שלו, וקדושתם הוא קדושתו, והם מתיחסים אליו ויש להם טענת ותוקף יחוס ובעת הישועה והגאולה יתגלה אמיתות שלימות זה, וכשנתגלה בהירות זה, אז אין צריך לצמצומים וליראות מסטרא דיוסף, כי אז ברור ומאיר שהכל על פי והנהגת ה', והוא מבטח עוז לישראל לגמור את כל עניניהם בטוה. וזה

ולמקטרגים ולאומות העולם כח להחליש תוקפם ולמשול עליהם כי קדושתם בהתגלות ובפועל המציאות, ואז כוחם בתכלית השלימות, אבל כאשר אור יוסף מתעלמת, והיינו שאין ישראל מקבלים שפע הקודש מלמעלה בהתגלות, וכאילו נעתקים משורשם ומחיותם, ויורדים לסתר המדרגה מטה בהסתר אורם וקדושתם, ואינו מתראה עליהם ובהם ובתוכם כי הם זרע הקודש דבקים באלוקים חיים, ואז כאשר קדושתם ומדריגתם האמיתית נעלמת מהם, ונצרכים אז לעבודת אמונה ותפילה בבחי' ואמונתך בלילות, ואז הוא עת גלות והסתר שאין יחוד השי"ת עם כנסת ישראל פנים בפנים ונראה מלפנים כאילו נתפרדה החבילה ח"ו, ולזה אז כל כוחות הרע ואומות העולם מונים את ישראל, כי אור קדושתם של ישראל נבלעת ובלתי נראית אז, ויש מקום לכל בעל דין לחלוק עליהם במידות הדין ובכל מיני קטרוגים, שהרי כח קדושתם ותוקף עליונותם של ישראל בעת הגלות אינה נראית עליהם, ואין התגלות של הנהגה ניסית והארת פנים מלמעלה עליהם בגילוי, שזהו ענין ובחי' יוסף הצדיק שהוא המקשר והמחבר קדושת האבות אל השבטים וכל ישראל באור בהיר, והתחלת הגלות היה ע"י שהשבטים לא רצו לקבל ולהכנע תחתיו, ונסתר ונסתם אורו, ואז התחיל אז עת הירידה והחושך באין בהירות אור יוסף ובאין התחברות לשורש בהתגלות כי אם בהסתר.

אכן מאחר שהיה עוד בנימין שהשלים מקום יוסף הצדיק כדאיתא בזה"ק (ויצא קננ): יוסף צדיק עלאה בנימין צדיק תתאה אזי לא ה' הגלות גדול כ"כ. אמנם יוסף הצדיק היה נוח לו שיסבלו ישראל גלות כי בגלות נתבררו ונתבחנו ונצרפו ישראל צירוף אחר צירוף בכדי שלעתיד יהיו נקיים וטהורים לזה צוה להביא גם את בנימין ורצה לעכבו, ואז היה גלות מר שלא טעמו ישראל עוד גלות כזה, מפני שאז נסתר מעיניהם כל היחוס, מאחר שנסתר צדיק עלאה וצדיק תתאה ואז נדמה להם שח"ו אבד סברם: כי בני רחל נקראים בתואר צדיק יוסף הצדיק ובנימין הצדיק, וזה על שם שקדושתם וצדקתם אינה בהחבא ובעבודת בירורים והסתרות, רק בהתגלות ובהירות על כל הלבושים, (והו"ע רחל אמנו שנקרא ע"פ הקבלה עלמא דאתגליא ונקראת יפ"ת ויפ"מ ונתבאר בב"י בכ"מ), והם המאירים בבהירות קדושתם על כולם, כי הם הראש והראשון הקרובים אל הקדושה ובאורם יראו אור, ובנימין הצדיק נקרא יד ה', וה' שוכן בנחלתו, ואז"ל כל מקום ששרתה שכינה לא שרתה אלא במקומו של בנימין, ולכך כאשר רצה יוסף הצדיק להביאם אל תכלית ההסתרה, כדי שיבררו ויצרפו את עצמם עד תום, היה נצרך לו לנתק מהם כח ואור בנימין הצדיק. (והענין מבואר, כי בעת ההתגלות וההארה אז אינו זמן בירורים וצירופים בחורים וסדקים, כי בעת האור והבהירות אי אפשר לירד במקומות הנמוכים והשפלים, והבדיקה בחורין וסדקים הוא דווקא בלילה בעת החושך ע"י אור קטן דייקא הנכנס בחו"ס, וכן בעת הבהירות אין העבודה כי אם בדרך התכללות והתבטלות הכוחות הנמוכים בבהירות האור והדעת, כי במקום אור אין חושך אבל אין בזה השתנות וצירוף

האור הוא חלקו דיהודה, (כאשר אמר בי אדוני, אשר בו שם הויה. כמבו' בסק, ולובטח עוז גם בירידות ונפילות כאשר כרע שכב בכל נפילותיו, כי ממנו ית' יצאו הדברים כבושים אף שלא מדעתו והשגתו ובעת תכלית הסתרת אור, כי שורשו בקדושה הנעלמת עפ"י ה', שלא מדעת כלל), והתגלות אורו בבהירות הוא הוא שלימות הגאולה ונחמת ישראל, כאשר יראו שלא היו מעולם בהסתר פני ה' ובספיקות של היש ה' בקרבינו כלל וכלל, כי הכל היה רק הסתרה לתכלית טובה, אבל בהעלמה ובעצם היה הקדושה והחיבה ושלימות היחוד וההשקפה לטובה בעל עת הגלות, ולא היה הסתר פנים וחרון אף מעולם כלל וכלל. ודוגמא לזה מענין יוסף עם אחיו כי כל אשר הצטערו ופחדו היה רק בטעות מחשבתם אבל בהתודע יוסף אל אחיו, נתברר כי מעולם לא סבלו ולא היו בצרה כלל, וביותר מזה לענין הגאולה לעתידוכמ"ש בזכרי (י) והיו כאשר לא זנחתים, שיתגלה להם אור העליון בהיקף הכולל הכל, ויתברר להם שלא היו מעולם תחת שום כח של רע ולא יצאו ממקומם מתחת ידי השי"ת והנהגתו ורצונו. (עיין מי השילוח ח"ב ויגש)

וכן היה כענין הזה בנס חנוכה, שהיונים נכנסו להיכל וטמאו כל השמיים, והכניסו עצבות בלב ישראל שנדמה להם שאבד דברם ובטל סיכויים, עד שלא היה בהם כח תפלה להתפלל עוד, וזהו עיקר אבי אבות הטומאה כי אם יסתר האור אזי יכונה בשם טומאה, ואם יאבד תקוה מהאדם ויכנס בו עצבות שאין תקוה לו זהו נקרא אבי אבות הטומאה טומאת מת כמו שנאבד תקוה מהמת כדכתיב במתי יחזקאל (יחזקאל לז) העצמות האלה וגו' הנה אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: מבואר בכ"מ (במי השילוח ובכל הספרים) כי תכלית הסתרת אור ה' אצל האדם הוא ענין העצבות שהוא היאוש, שבתפיסתו אין מקום לישועה ולשינוי, וזה ענין טומאת מת אבי אבות הטומאה, שהמת מנותק מן החיים באין יכולת שינוי לקבל חיות, ובאשר הוא מנותק בתכלית מהחיים ואין לו תקוה הוא בתכלית הטומאה (כי ענין הטומאה הוא התנתקות מהשורש והחיים), וכן העצבות כאשר אין מקום

בנפש האיש הישראלי לאור החיים עד שאינו מוצא בנפשו רצון וחשק להתפלל ולקוות לאור ה', זהו תכלית ההסתרה והריחוק ואבי אבות הטומאה.

ואח"כ מצאו פך אחד של שמן שה' חתום בחותמו של כהן גדול שלא נגעו בו היונים ומזה ראי' שלא אבד סברם ותקותם מקוות לתשועת השי"ת ולא היה אף רגע שאבדו סברם מלהושע ע"י תפלה, אכן שהאור היה בהסתר ולא היה נראה מפורש לעין, אבל בהסתר היה זורח האור בתמידות בלי שום הפסק. וע"כ מורה חותם כמו שנשאר בהחותם צורת אדם אף אחר שנעלם החותם, וכענין דאיתא בתקוני הזהר הק' (תיקון כב ד) שמכל הספירות כשיסתלק מהם אור ה' ישתארו כגופא בלא נשמתא ושם (תיקון כד ד) כד אסתלק מצדיק אשתאר הנהר יחרב ויבש. אבל בשכינתא שהוא מדת מלכות עליה נאמר שימני כחותם על לבך דוגמא דחותם דאע"ג דאנת תסתלק מני בגלותא דיוקנא דילך אשתאר עמי ולא אתעדי מני לעלם כי ענין החותם הוא שאף שלא נמצא הבעלים בהתגלות, אבל כוחו ושמו השאיר חקוק שלא תסור, וכן בישועת ישראל אשר מגלה הקב"ה את אורו לישראל שלא עזב אותם מעולם ושלא יצאו אף פסיעה אחת מאור פניו מעולם, ולא שלט עליהם כח הרע כלל רק הכל היה הסתר מצד ישראל לא מצד הקב"ה, וז"ע קדושת שבט יהודה כש"נ, שקדושת ה' שוכן בתוכם אף בעת דוחק והסתר אור, והם מוצאים את כח וחיות השי"ת במקומות הנמוכים והחשוכים מה שנראה שם מנותק ונפרד מהשגחת אור פני ה', כענין אנה אלך מרוחק ואציעה שאול הנך, שחיות וכח והנהגת השי"ת הוא למטה כמו למעלה, ואף באין בהירות והתגלות קדושה נמצאת, אין דבר יוצא וניתק ונפרד מהנהגתו ויחודו, וזה מידת מלכות בית דוד שאורו קיים לעולם חי וקיים, ואף בהעדר אור ובמין המשכה בקדושה גלויה מלמעלה למטה, גם אז לא נפסק ונחסר חיבורו, וקדושת השי"ת טמון ומושרש בו בכל עת ובכל מצב כענין החותם.

קעודת הילולא ומלוה מלכה
לוי"ב"ר של רבינו הר"ק בעל הסוד ישרים זיעוני"ר
 חתקיים במוצאי שבת פרשת מקץ בבית מדרשו
 מיכלין 3 בית גן ירושלים בשעה 21:00
 זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

הסעודה נתנדב לזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו, זכות בעלי הילולא תגן עליהם ויושע בכל טוב סלה

ברכת מזל טוב להחתן הנעלה

כמר אליעזר פריגר שיחי'

ממשותפי השיעור

לרגל שמחת נישואין בשעה טובה ומוצלחת
 יעזור השי"ת שיוכה לבנות בית נאמן בישראל, ויהיה הבית מלא אורה ושמחה מלא ברכת השם, ויזכה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, מתוך הרחבת הדעת דקדושה כעתידת מערכת ממעין השילוח

חלק ממוצאת הגיליון
התנדבו ע"י החתן
אליעזר פריגר לרגל
שמחת נישואין
בשעט"ח

השיעור השבועי
מאת כ"ק ארמו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים לבית איז'בנא ראדזין

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 11:00 בלילה

בבית המדרש דרוהביטש (בגזר"ר) רחוב מלאכי בעיה"ק ירושלים

"נסיעה לאתבולת"

בעד"ה מתוכנן נסיעה מאורנגט לפולין איזביצא ו' טבת
ליא"צ של מרן בעל ה'מי השלוח' זיע"א

יציאה בצהריים יום שני וחזור ביום שלישי אחה"צ. בעד"ה.
 העליה לציון הק' באיזביצא יהי בערך בשעה 20:00
 סעודת הילולא יתקיים בעיר ליזענסק בשעה 23:45

כל המעוניין להצטרף לנסיעה נא ליצור קשר במייל זה.
 ri0583256436@gmail.com

כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל ניתן לשלוח לכתובת. ri0583256436@gmail.com
 יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בנא ראדזין ע"ר

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

העלון נתנדב לע"ג רבותינו הקדושים ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו